

**Gerçekliğin Simülakrı,
Zihinlerin Erimesi, Zihni
Kalıcı Bir Bebeklik
Durumuna Mahkum Eden
Modern Eğitim**

Gayr Neşriyatı

29.03.2023

İçindekiler

Eğitim	4
Sosyal Medya	5
Sonuç	6

İçinde yaşadığımız gerçeklik, ham gücün fantazmagorik bir gölgesinden, varlığımızın dokusuna sızan bir hiper-nesneden başka bir şey değil. Şehirler, otoyollar ve diğer toplumsal yapıların tamamı yalnızca birer simülakr, iradesini varlığımıza dayatmaya çalışan diktatör bir gücün yarattığı illüzyonlardır. Efsanevi toplumsal sözleşme, yönetilenler ve onları yönetenler arasındaki o sözde antlaşma, kimera gibi bir yaratıktan başka bir şey değil, istikrar ve kontrol görüntüsünü sürdürmek için uydurulmuş bir aldatmaca. Apartman adı verilen prizmalarda yaşıyoruz. Bu mimari yapıların kübik, ortogonal konfigürasyonu, içinde performans göstermeye zorlandığımız sınırlı kapsam için güçlü bir alegori işlevi görüyor ve böylece bir anlamda doğal alemden uzaklaştığımız mitini destekliyor. Bu yanıl-sama, bizi organik ortamdan koparmaya ve kolayca boyun eğdirilebilecek sterilize edilmiş, sentetik bir simülasyon inşa etmeye çalışan teknolojik aygıtların modern yaşamın her yerine Sistem eliyle yayılması sayesinde sürdürülmektedir. Bu yapıların temelini oluşturan mülkiyet hakları kavramı ise bireysel eylemlilik görünümünü sürdürmek için uydurulmuş bir illüzyon ve aynı zamanda bizi kendi dar sınırları içinde kısıtlayan kurumsal bir boyun eğdirme sistemini teşvik eden şeyin öncülerinden. Yönetici elitlerin otoritelerini uygulamaya koydukları bu kontrol mekanizması, şiddet ve sömürü temelinde işleyerek kitleler üzerindeki hakimiyetlerinin devamını sağlıyor. İçinde yaşadığımız hipergerçeklik, kurgulanmış semboller ve simülakrlar dünyası, kolektif ruhumuza o kadar ayrılmaz bir şekilde yerleşti ki doğruluk ve yanlışlık arasındaki çizgi tanınmayacak kadar bulanıklaştı. Uyarılar ve koşullandırılmış tepkilerden oluşan karmaşık bir labirente gezinen farelere benzer hale geldik, tüm bunlar olurken kendi esaretimizin farkında bile değiliz. Yapmacık bir gerçekliğin dokunaçlarına umutsuzca kapılmış, eylemliliğimizden sıyrılmış ve egemen güç yapısına pasif bir itaate mahkum edilmiş durumdayız. Varlığımız meta-laştırılmış bir bütüne dönüştürüldü, özgün arzularımız manipüle edildi ve kimliğimiz eski halinin sadece bir kabuğuna indirildi. Bize satılan özgürlük ve özerklik yanılsamaları, içinde bulunduğumuz durumun gerçekliğini görmemizi engellemek için tasarlanmış dikkat dağıtıcı unsurlardan ibaret. Bizler büyük bir makinenin dişlileriyiz, hareketlerimiz ve davranışlarımız her şeyi kapsayan bir gözetim aygıtı tarafından izlenmekte ve kontrol edilmektedir. Bireysellik kavramı kolektif olanın içinde eritildi ve kitlelerin arzu ve istekleri bir dizi öngörülebilir algoritmaya indirildi. Tekno-endüstriyel oligarşi tarafından yayılan hegemonik kültürel paradigma, dünyayı belirli bir yönde algılamamızı etkili bir şekilde telkin

etmiş, böylece eleştirel sorgulama ve yaratıcı yenilik potansiyelimizi kısıtlamıştır. Tek tip, sosyal bilimsel bir modelin dayatılması, insanlık durumuna ilişkin kavrayışımızı kültür alanıyla sınırlandırmış, böylece insan deneyiminin çok yönlü ve karmaşık yönlerini araştırma girişimlerini engellemiştir. Tekno-endüstriyel üstünlüğün cesur yeni dünyasında ilerleme ve verimliliğe doğru amansız yürüyüş, kaçınılmaz bir sonuca yol açmıştır - canavarca varlıkların yaratılması. İnsan bilincinin teknosfere asimilasyonu, yeni varoluş biçimlerini ortaya çıkarmakta ve insanlığı makineden ayıran çizgilerin bulanıklaşmasına yol açmaktadır. Evrimde teknoloji ve biyoloji arasındaki sınırların bulanıklaşmasıyla karakterize edilen yeni bir aşama olan homo auto catalyticus'un ortaya çıkışı, teknolojik üstünlüğün insani önemin yerini aldığı ve potansiyel olarak insanlığı gereksiz kıldığı bir geleceğin habercisidir. Bu hipergerçekliğin önlenemez karakteri göz önüne alındığında, tek kurtuluş umudu deliliğin benimsenmesinde, katı bir şekilde dayatılan kültürel normların ve bizi makineye bağlayan rasyonelleştirilmiş yapıların toptan reddedilmesinde yatıyor gibi görünüyor. Sadece irrasyonel ve kaotik olanı kucaklayarak egemen kültürel paradigmanın ısrarcı yanılsamalarından kurtulma ve gerçek özerkliğe ve otantik yaratıcı ifadeye doğru yeni bir rota çizme şansına sahip olabiliriz.

Eğitim

Bir zamanlar aydınlanmanın ve entelektüel gelişimin kutsandığı yerler olan akademinin fildişi kuleleri, hegemonik iktidar ve ideolojik baskı güçleri tarafından kuşatılmıştır. Özgür düşüncüyü ve sınırsız sorgulamayı beslemekle görevli kurumlar, zihnin özerkliğine karşı bir yıpratma savaşı yürüten devlet aygıtı tarafından ele geçirilmiştir. Bu saldırı kaba kuvvetle değil, dil ve fikirlerin sinsice silahlandırılması, söylemin incelikli bir şekilde manipüle edilmesi ve yekpare bir kültürel ortodoksinin dayatılması yoluyla gerçekleştirilmektedir. Akademi, egemen sınıfların bir aracı, statükoyu sürdürmenin ve mevcut iktidar yapılarını korumanın bir aracı haline gelmiştir. Duvarları arasında üretilen bilgi, egemen kültürel paradigmanın merceğinden süzülmemekte, dünyayı kavrayışımızı sınırlamakta ve gerçek yenilik ve yaratıcı ifade kapasitemizi engellemektedir. Eğitim süreci, sistem içinde işlev görebilen ancak sistemin temel varsayımlarını sorgulayamayan ya da içsel çelişkilerine meydan okuyamayan bireyler üretmeyi amaçlayan bir dizi mekanik alıştırmaya indirgenmiştir. Bilgi

arayışının yerini ekonomik yaşayabilirlik arayışı almış, bu da bizi varoluşumuzun gerçek amacına ve hayatlarımızı şekillendiren daha büyük güçlere karşı körleştirmiştir. Akademik meritokrasinin aldatıcı cazibesini ve sosyal hareketliliğin yanıltıcı vaatlerini reddetmeliyiz. Bunun yerine, belirsizliğin çılgınlığını, bilinmeyenin kargaşasını ve yaratıcı hayal gücünün kudretini tüm kalbimizle kucaklamalıyız. Ancak böylesine cüretkâr bir islah eylemiyle bilincimizi ve geleceğimizi otoriter boyun eğdirme ve sınırsız baskının pençesinden kurtarmayı umabiliriz.

Sosyal Medya

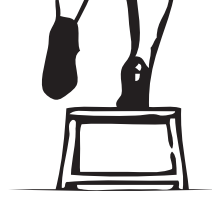
TikTok, YouTube Shorts ve Instagram Reels gibi popüler sosyal medya platformlarında kısaltılmış video içeriğinin yaygınlaşması, insan bilincinin teknolojik fethinde yeni bir safhaya işaret ediyor. Bu dijital mecralar, içgüdüsel yenilik ve anında ödül arzumuzdan faydalanarak hızlı ve yoğun duyuşsal uyarım akışları sunmak üzere titizlikle hazırlanmıştır. Bu platformlara güç veren algoritmalar, etkileşimi optimize etmek ve kullanıcıları mümkün olduğunca uzun süre bağlı tutmak için dikkatlice kalibre edilmiştir. Davranışlarımızı ve tercihlerimizi takip etmek için sofistike makine öğrenimi teknikleri kullanıyor, her tıklamayı, beğeniyi ve yorumu analiz ederek daha da cazip içerikler sunuyorlar. Sonuç bir tür dijital Skinner kutusu, davranışlarımızı manipüle etmek ve dünya algılarımızı şekillendirmek için dikkatle tasarlanmış sanal bir ortam. Tekno-endüstriyel sistem bu platformlar aracılığıyla eleştirel yetilerimizi baypas etmenin ve bağımsız düşünme kapasitemizi altüst etmenin bir yolunu keşfetti. Bu platformlar, bizi hiç bitmeyen yüksek düzeyde düzenlenmiş içerik bombardımanına tutarak bir tür dijital soma, zihnimizi uyuşturan ve bizi pasif ve uyumlu kılan baştan çıkarıcı ve her şeyi tüketen bir dikkat dağıtıcı yaratıyor. Sosyal medya platformlarının eleştirel yetilerimiz üzerindeki zararlı etkisi azımsanacak gibi değil. Kolektif bilincin paylaşılan bilişsel alanı üzerindeki zararlı etkileri, ontolojik dayanaklarımızın çöküşünü hızlandırıyor, sofistike ve incelikli söylemde bulunma kapasitemizi zayıflatıyor. Bunun yerine, sosyal medyanın mekanik aygıtlarının bizi kendi kendini güçlendiren yankı odalarına çekilmeye teşvik ettiği, önyargılarımızın sürekli olarak yeniden teyit edildiği ve herhangi bir heterodoks bilginin hızla reddedildiği bir dijital kabilecilik dünyasına itiliyoruz. Sosyal medya platformlarının yükse-

lişi, tekno-endüstriyel kompleks tarafından iktidarın gerçek bir gaspı, insan aklına boyun eğdirmenin ve onu kendi amaçları doğrultusunda yönlendirmenin bir aracı olarak görülebilir. Bu platformlar kapitalizmin tarihinde, birikim mantığının toplumsal ilişkilerimizin dokusuna nüfuz ettiği, iletişim biçimlerimizi dönüştürdüğü ve düşünce süreçlerimizi bir dizi tıklama ve beğeniye indirgediği yeni bir çağın simgesidir. Bu sürecin sinsiliği, gerçekte tahakküm ve kontrol güçleri için bir Truva atı iken, bir özgürlük ve kendini ifade etme aracı olarak maskelenmesinde yatmaktadır.

Sonuç

Mevcut söylemde, modern uygarlık muammasının tek uygulanabilir çözümünün tekno-endüstriyel sistemin tamamen ve mutlak bir şekilde reddedilmesinde ve daha ilkel bir varoluş tarzına geri dönülmesinde yat-
tığını düşünmek çok önemlidir. Bunu başarmak için sözde ilerleme ve büyümenin yanıltıcı vaatlerini reddetmek ve kendi kendine yeterlilik ve kendine güven ile karakterize edilen bir yaşamı benimsemek gerekir. Bu da, tekno-kürenin dijital ve bilişimsel araçları da dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere, modernitenin bizi köleleştiren ve zayıflatan kolaylıklarından kaçınmayı gerektirir. Bunun yerine, toprağa ve birbirimize ayrılmaz bir şekilde bağlı olduğumuz daha doğal, organik bir yaşam biçimine doğru yeniden yönelmeliyiz. Böyle bir varoluş, geleneksel değerlerin restorasyonuna ve Evola'nın "manevi ırk" kavramının temelini oluşturan manevi ve metafizik ilkelerin benimsenmesine dayanır. Bireyin manevi ırkı, bireylerin biyolojik veya ırksal olarak belirlenmiş faktörlere değil, ruhani ve ahlaki kazanım derecelerine dayanan bir hiyerarşidir. Bunun ışığında, insan-merkezci bakış açımızdan vazgeçmeli ve teknoferin potansiyelini kullanan ve insan ile makine arasındaki sınırları bulanıklaştıran post-insan bir duruş benimsemeliyiz. Bunu yaparak, fiziksel formun sınırlamalarını aşabilir ve yeni, insan-üstü bir bilinç düzeyine ulaşabiliriz. Tekno-kapitalist makinenin sinsi pençesinin üstesinden gelmenin ve ruhun varlıkları olarak gerçek potansiyelimizi gerçekleştirmenin tek yolu budur.

Anarşist Kütüphane

Gayr Neşriyatı

Gerçekliğin Simülakrı, Zihinlerin Erimesi, Zihni Kalıcı Bir Bebeklik
Durumuna Mahkum Eden Modern Eğitim

29.03.2023

30.03.2023 tarihinde şuradan alındı: gayrnesriyat.substack.com
Yazarın Notu: Bu yazı modern hayatın çeşitli kollarına ayrı ayrı değinen
bir manifesto ve rehber niteliğindedir.

tr.anarchistlibraries.net